

blev ogsaa afgjort i Fjor ved Ordningen af Forplejningskorpset. Det er muligt, at denne ogsaa lider af Mangler, men den var dog en ret væsentlig Forbedring af dette Forhold. Man opnaaede kun disse Forbedringer ved, at man tilkøbte sig dem ved nogen Nedgang i de Udgifter, Forplejningsvæsenet krævede i det paagældende Øjeblik. Jeg ser saaledes paa Forholdet, at der staaar adskilligt tilbage baade for Hærens og Flaadens Vedkommende — der er Mangler, og disse ere væsentlige, og det er kostbart at opretholde Forsvarsvæsenet med disse Mangler, da den Nyttewirkning, man skulde vente, bliver mindre, naar man lader disse Mangler bestaa. Jeg tror, skønt jeg ikke tør opkaste mig til sagkyndig, at have set saa meget ind i disse Forhold, at jeg tør sige, at der kan opnaas baade Rettelser og Forbedringer, nægtet man ved at rette de bestaaende Mangler ikke alene holder sig strengt inden for den bestaaende Ramme af Udgifter, men endog gør nogle Ofre i rent finansiell Henseende. Jeg finder, at den Tale, man fører enten her i Tinget eller ude i Landet om at gaa til forøgede Udgifter fører til intet. Den gør mere Skade end Gavn. Man kan maaske slaa sig lidt op i forskellige Kredse ved at føre den Tale, men da jeg ikke lægger Hovedvægten paa at slaa mig op hverken i den ene eller den anden Kreds ved at føre den Tale, men paa at se Forholdene under Øjne, som de ere, taler jeg, som jeg gør i dette Øjeblik, fordi jeg har Interesse for vort Forsvarsvæsen. Dersom man vilde slutte heraf, at jeg vil opfordre de militære Ministre eller den samlede Regering til i dette Øjeblik at træffe Foranstaltninger til at sætte Forhandlinger i Gang for at opnaa de forskellige Ændringer i vort Forsvarsvæsen, Tiden synes at kræve, vil jeg dog straks afværge den Opfattelse, thi jeg tror, at dette Øjeblik, denne Rigsdagssamling vilde være ganske uheldig valgt til at begynde paa noget saadant. Efter min Mening gælder for Forsvarssagens Vedkommende den Sætning: den lever vel, som lever ubemærket. Jo mere stille man kan lade alt foregaa med Hensyn til dette Forhold uden at rejse vidtgaende Forordringer af nogen Art og navnlig uden at gøre denne Sag til Partiobjekt hverken fra den ene eller den anden Side, jo bedre tror jeg, man tjener Forsvarssagen, saaledes som Tilstanden desværre er bleven iblandt os.

Lohmann: Efter at vi nu have faaet Kammertønen for denne liste Finanslov-

behandling i de „vigtige“ og „epokegørende“ Udtalelser, der fra forskellig Side ere fremførte, gaar det maaske an at vende sig til saadanne særlige og mindre Spørgsmaal, der uden at sætte Land og Rige i Bevægelse dog have Interesse for den enkelte Rigsdagsmand og hans Vælgere. Jeg skal tillade mig at fremdrage nogle saadanne enkelte Spørgsmaal paa Finansloven, og vil da begynde med et Spørgsmaal, der vedrører den højtærede Landbrugsminister. Paa § 26, I, 9 findes opført den saa længe imødesete og saa meget paaskønnede Bevilling 200,000 Kr. til Fremme af Kodeksporten. Jeg paaskønner i høj Grad Fremkomsten af denne Bevilling, men jeg maa sige, at jeg er meget utilfreds med den Maade, hvorpaa den foreslaas fordelt. Denne Utilfredshed nærer ikke alene jeg, men den næres saa at sige af alle fynske Landmænd, og den har allerede givet sig et meget alvorligt Udtryk i den fynske Presse. Af Anmærkningerne vil det ses, at der tilsigtes anvendt 60,000 til Ordning af Eksportslagteriforholdene paa Sjælland og de sydlige Øer, at der skal tildeles 54,000 Kr. til Ombygning af Statens Faareslagteri i Esbjerg, saa at det kan blive indrettet til, at man ogsaa der kan slagte stort Kreatur. Endvidere skal der bruges 15,000 Kr. til Erhvervelse og Ombygning af Kreaturslagteriet ved Frederikshavns Havn, 25,000 Kr. til Indarbejdelse af danske Kødvarer i fremmed, særlig oversøisk Marked og endelig 46,000 Kr. til Anvendelse efter Landbrugsministerens Skøn til Kød eksportens Fremme. Jeg tænker, at adskillige ærede Medlemmer, hvad enten de ere fra Sjælland, Jylland eller Fyn, med mig kunne være enige i, at det er et ganske mærkværdigt Fordelingsforslag, thi medens den højtærede Minister er belavet paa at anvende endogsaa meget betydelige Summer til Fremme af vor Kød eksport paa begge Sider af Bælterne, synes Ministeren at have overset den fynske Øgruppe, som dog ligger midt i Riget; i det mindste er Fyn forbigaaet i Fordelingsforslaget. Men mod en saadan Forbigaaelse maa jeg som fynsk Rigsdagsmand nødvendigvis protestere. Jeg vil sige, at det blotte Forslag, som det nu er fremkommet, har allerede avlet megen Uvilje og sat meget ondt Blod, og hvis Forslaget bliver gennemført, vil det blive betragtet som en Fordeling af en meget vigtig Bevilling. Jeg vil da henstille til den højtærede Landbrugsminister, der ikke har Grund til at nære og visse heller ikke nærer den mindste Smule Animositet mod Fyn, om det virkelig gaar an her at indføre